

Sygn. akt *I ACa 212/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSA Elżbieta Fijałkowska**

Sędziowie: **SSA Mariola Głowacka** /spr./

SSA Jerzy Geisler

Protokolant: **insp. ds. biur. Katarzyna Kaczmarek**

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**

przeciwko **T. C. (1)**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. akt XII C 1710/14

1. **oddala apelację;**
2. **nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Mariola Głowacka Elżbieta Fijałkowska Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w pozwie skierowanym przeciwko T. C. (1) wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzającego na jego rzecz od pozwanej kwotę 86.232,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w tym koszty sądowe w kwocie 1.078,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz kwoty 21,56 zł tytułem zwrotu innych kosztów (opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności).

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 12 maja 2014r. sygn. akt VI Nc-e 504065/14 nakazał pozwanej T. C. (1), aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi kwotę 86.232,32 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę

4.699,56 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, albo w tym terminie wniosła sprzeciw. Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniosła pozwana T. C. (2) zaskarżając nakaz w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 18 czerwca 2014r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu w oparciu o art. 505³⁶ § 1 k.p.c. stwierdzając skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 86.232,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty, kosztami postępowania obciążył pozwaną i z tego tytułu zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.929 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że w dniu 7 czerwca 2006r. zawarta została pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. a T. C. (1) umowa kredytu odnawialnego nr (...). Na mocy tej umowy Bank udzielił pozwanej na warunkach szczegółowo określonych w umowie kredytu odnawialnego na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w formie limitu kredytowego do kwoty 10.000 zł na okres 12 miesięcy z możliwością przedłużenia na kolejne okresy 12-to miesięczne. W § 4 pkt 1 umowy strony ustaliły, że posiadacz rachunku może korzystać z kredytu przez kolejne okresy pod warunkiem, że na rachunek będą wnoszone systematyczne wpływy i ich wysokość nie obniży się w sposób zagrażający terminowej spłacie kredytu. Zgodnie z § 6 umowy całość kredytu miała zostać spłacona w ratach miesięcznych na podstawie odrębnej dyspozycji określającej kwotę podlegającą spłacie w ratach oraz wnioskowaną liczbę rat. W § 11 pkt 1 ustalono, że od wykorzystanego kredytu Bank pobiera odsetki według zmiennej stopy procentowej obowiązującej (...) S.A. w okresie wykorzystywania kredytu. Stosownie do § 14 umowy wypłata z rachunku przewyższająca wolne środki powodowała naliczenie odsetek od kwoty przekraczającej wolne środki, według stopy procentowej obowiązującej (...) S.A. dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych w stan natychmiastowej wykonalności, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 22 %. Zgodnie z § 16 umowy w przypadku nie przedłużenia okresu kredytowania na kolejny 12-miesięczny okres i niespłacenia całości lub części kredytu wraz z odsetkami oraz opłatami i prowizjami w terminie ustalonym w § 3 umowy, kwota niespłaconego kredytu wraz z odsetkami oraz opłatami i prowizjami stawała się w następnym dniu po upływie terminu spłaty zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym od którego (...) S.A. naliczał i pobierał odsetki według zmiennej stopy procentowej określonej w § 14 umowy. Na podstawie § 19 pkt 1 i 2 ppkt 1 i 2 umowy (...) S.A. mógł wypowiedzieć umowę kredytu poprzez złożenie pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 7 dniowego terminu wypowiedzenia w wypadku wystąpienia wypłat powodujących przekroczenie wolnych środków oraz braku systematycznych wpłat lub zmniejszenia wysokości systematycznych wpłat wnoszonych na rachunek w sposób zagrażający terminowej spłacie umowy. Termin wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia posiadaczowi rachunku (§ 19 pkt 3 umowy). Po upływie w/w terminu (...) S.A. mógł rozpocząć działania zmierzające do odzyskania swoich należności (§ 20 pkt 1 umowy). Z uwagi na przekroczenie przez pozwaną kwoty przyznanego kredytu odnawialnego w oparciu o umowę z 7 czerwca 2006r. nr (...) pismem z 22 czerwca 2011r. (...) S.A. wypowiedział w/w umowę. W treści pisma wskazano, że na dzień wypowiedzenia kwota należności do spłaty wynosiła 50.384,78 zł w tym obejmowała udzielony limit kredytowy (podwyższony do 30.000 zł), kwotę przekroczonego limitu w wysokości 19.225, 21 zł oraz zaległe odsetki w kwocie 582,54 zł. Po wypowiedzeniu umowy Bank wzywał pozwaną do zapłaty, a następnie w oparciu o złożony przez pozwaną w dniu 16 września 2011r. wniosek, zawarł z nią umowę ugody w dniu 3 października 2011r. Umową ugody pozwana uznała dług wynikający z umowy kredytu odnawialnego z 7 czerwca 2006r. nr (...) w wysokości 73.065,27 zł w tym 69.560,56 zł z tytułu kapitału oraz 3.504,71 zł z tytułu odsetek oraz zobowiązała się do jego spłaty w określonych w pkt 1 ugody terminach. Pozwana w treści ugody oświadczyła, że w zakresie roszczeń Banku wynikających z wymienionej umowy kredytu w oparciu o art. 97 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe poddaje się egzekucji świadczeń pieniężnych do kwoty 110.000 zł. Ponieważ pozwana nie wywiązała się z warunków spłaty określonych w umowie ugody, Bank odstąpił od tej umowy w dniu 10 października 2012r.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że w dniu 30 stycznia 2013r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...), który postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 2 kwietnia 2013r. sygn. akt II Co 2046/13 został opatrzony klauzulą wykonalności. W treści bankowego tytułu egzekucyjnego wskazano, że wymagalne zadłużenie T.

C. (1) z tytułu kredytu odnawialnego nr (...) udzielonego na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w dniu 7 czerwca 2006r. na dzień wystawienia tytułu egzekucyjnego wynosi łącznie kwotę 73.760,59 zł w tym 64.432,86 zł należności głównej oraz odsetki umowne za okres od 26 sierpnia 2011r. do 30 stycznia 2013r. w wysokości 9.327,73 zł. Z wniosku pierwotnego wierzyciela zostało przeciwko pozwanej wszczęte postępowanie egzekucyjne w oparciu o w/w tytuł wykonawczy. Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K. z 31 grudnia 2013r. postępowanie egzekucyjne w tej sprawie, prowadzone pod sygn. akt KM 2773/13, zostało umorzone z uwagi na brak ustalenia majątku do którego można by skierować egzekucję.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że w dniu 24 marca 2014r. pomiędzy (...) S.A. w W. a (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, mocą której (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. kupił od (...) S.A. w W. m.in. wierzytelność przysługującą temu Bankowi wobec T. C. (1) z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) udzielonego na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w dniu 7 czerwca 2006r. W piśmie z dnia 5 maja 2014r. (...) S.A. w W. zawiadomił T. C. (1), że na podstawie umowy z dnia 24 marca 2014r. dokonał przelewu wierzytelności z tytułu wymienionej wyżej umowy kredytu nr (...) informując, że na dzień dokonania przelewu przeterminowane zadłużenie pozwanej z wyżej wymienionej wierzytelności wynosiło łącznie 83.956,60 zł w tym kapitał w wysokości 64.432,86 zł, odsetki w kwocie 19.321,01 zł oraz koszty w wysokości 202,73 zł. Przeniesienie wierzytelności stało się skuteczne dnia 24 marca 2014r. (...) S.A. poinformował pozwaną, że spełnienie świadczenia po otrzymaniu tego zawiadomienia winno nastąpić na rzecz aktualnego wierzyciela. W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 8 kwietnia 2014r. nr (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. stwierdził, że w księdze rachunkowej Funduszu w dziale wierzytelności ujawniona jest jako wierzytelność Funduszu kwota zobowiązania wynosząca 86.232,32 zł przysługująca od T. C. (1) na którą składa się należność główna w kwocie 64.432,86 zł i odsetki w wysokości 21.799,46 zł. Ponadto Fundusz wskazał, że nabył przedmiotową wierzytelność od (...) S.A. na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 24 marca 2014r. Oświadczył także, że wierzytelność oparta na niniejszym wyciągu jest w pełni wymagalna. Wysokość skapitalizowanych odsetek została naliczona od kwoty niespłaconego kapitału 64.432,86 zł za okres od dnia 26 sierpnia 2011r. (dzień następujący po dniu rozwiązania umowy kredytu odnawialnego) do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu tj. 7 kwietnia 2014r. według zmiennej stopy procentowej określonej w § 16 umowy, wynoszącej na dzień zawarcia umowy 22 % w stosunku rocznym.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że oprócz umowy kredytu odnawialnego nr (...) pozwana zawarła z (...) S.A. umowę kredytu (...) w oparciu o którą Bank udzielił jej kredytu na kwotę 62.000 zł. Należność z tytułu tej umowy również nie została w części spłacona przez pozwaną, w związku z czym Bank podjął kroki mające na celu odzyskanie kwoty zadłużenia. Pozwana podpisała z Bankiem umowę ugody na podstawie której częściowo spłaciła kredyt. Ugoda nie została w całości zrealizowana w związku z czym aktualnie z wniosku (...) S.A. toczy się przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne w którym częściowemu zajęciu komorniczemu podlega emerytura pozwanej.

Powyższy stan faktyczny Sąd pierwszej instancji ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych do akt sprawy oraz częściowo wiarygodnych zeznań pozwanej T. C. (1). Sąd opierał się głównie na kopiach dokumentów poświadczonych za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika procesowego powoda będącego radcą prawnym. Ponieważ pozwana nie zaprzeczyła, że kopie te wiernie odzwierciedlają treść oryginałów, Sąd nie znalazł podstaw, aby zobowiązywać powoda do przedkładania przedmiotowych dokumentów w oryginałach. W efekcie tak przedstawione środki dowodowe na zasadzie art. 129 § 2 k.p.c. w zw. z art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c. miały pełną moc dowodową w tym postępowaniu. Powyższe uznane za wiarygodne dowody przedłożone przez stronę powodową potwierdzają zarówno fakt cesji wierzytelności przysługującej (...) S.A. wobec pozwanej z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 7 czerwca 2006r. na rzecz powoda, jak i istnienie i wysokość wierzytelności powoda wobec pozwanej. Pozwana nie podważyła skutecznie prawdziwości dokumentów złożonych przez stronę powodową i nie przedłożyła żadnych dowodów, które mogłyby świadczyć o tym, iż treść tych dokumentów jest niezgodna z prawdą. Ze złożonego do akt sprawy wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wynika, że na pozwanej ciąży zobowiązanie wobec powoda w łącznej kwocie 86.435,05 zł. W toku niniejszego postępowania pozwana nie udowodniła, że powyższa

okoliczność jest niezgodna z prawdą. Nie został przedstawiony żaden dowód potwierdzający wywiązanie się przez pozwaną z obowiązków wynikających z zawartej przez strony umowy kredytu. Sąd za zasadny uznał zarzut pozwanej, że wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie może stanowić dowodu z dokumentu urzędowego w niniejszym procesie prowadzonym przeciwko konsumentowi. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 11 lipca 2011r. sygn. P 1/10 orzekł, że niezgodny z Konstytucją jest art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2004r. Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) w zakresie w jakim nadaje moc dokumentu urzędowego wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym. Niemniej jednak potraktowanie wyciągu z ksiąg funduszu jedynie jako dokumentu prywatnego wystawionego przez powoda nie stało na przeszkodzie przyjęciu, że powód udowodnił swoje roszczenie wobec pozwanej. Powód oprócz wyciągu z ksiąg funduszu złożył do akt sprawy całą historię zobowiązania pozwanej, to jest umowę kredytu, wypowiedzenie umowy z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego, wezwanie do zapłaty skierowane przez Bank do pozwanej, a ponadto umowę ugody zawierającą oświadczenie o uznaniu długu oraz jej wypowiedzenie, bankowy tytuł egzekucyjny, postanowienie o nadaniu mu klauzuli wykonalności, wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz informację Banku o zawarciu umowy przelewu zawierającą wskazanie wysokości zadłużenia pozwanej na dzień 5 maja 2014r. Sąd powyższe dowody uznał za w pełni wiarygodne i potwierdzające wysokość wierzytelności pozwanej wobec Banku na dzień dokonania cesji, a następnie jej wysokość wynikającą z wyciągu z ksiąg funduszu dochodzoną przez powoda. Wysokość dochodzonej w pozwie należności głównej jest taka sama jak w informacji Banku o stanie zadłużenia pozwanej na dzień umowy przelewu, to jest na dzień 24 marca 2014r. Różnica w wysokości odsetek wynika jedynie z ich dalszego naliczania, wobec opóźnienia dłużnika. Z treści pozwu wynika, że do dnia złożenia pozwu naliczane były, zgodnie z umową kredytu, odsetki umowne od zaległej należności głównej. Na dochodzoną w pozwie kwotę składa się zatem niespłacona przez pozwaną należność główna w wysokości 64.432,86 zł oraz odsetki umowne od powyższej kwoty w wysokości 21.799,46 zł. Powód w sposób prawidłowy wykazał w postępowaniu za pomocą przedłożonych dokumentów przysługujące mu od strony pozwanej roszczenie. Zdaniem Sądu nie znajduje zatem uzasadnienia w sprawie przyjęcie przez pozwaną, że powód nie zadośćuczynił spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu i nie wykazał faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwana T. C. (1) nie naprowadziła w tym postępowaniu żadnego materiału dowodowego celem wykazania podnoszonej okoliczności, jakoby w całości spłaciła należność wobec pierwotnego wierzyciela (...) S.A. z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 7 czerwca 2006r. W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwały twierdzenia pozwanej, jakoby zawarta przez nią z Bankiem ugoda dotyczyła zadłużenia z innej umowy kredytu, niż wskazywana przez powoda w niniejszym postępowaniu. Treść przedłożonego, sygnowanego podpisem pozwanej wniosku o zawarcie ugody z 16 września 2011r. wskazuje jednoznacznie, że T. C. (1) uznała swoje zadłużenie wobec (...) S.A. z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 7 czerwca 2006r. wynoszące na dzień złożenia wniosku 73.065,27 zł oraz złożyła oświadczenie o poddaniu się egzekucji z tego tytułu do kwoty 110.000 zł. W tym kontekście nie ma znaczenia podnoszona przez pozwaną okoliczność, że powód nie przedłożył do akt sprawy wskazywanego w treści pisma z 10 września 2014r. aneksu do umowy kredytu nr (...) nr (...) z dnia 17 czerwca 2009r., na podstawie którego limit kredytu udzielonego pozwanej został podniesiony do 30.000 zł. We wniosku o zawarcie ugody z 16 września 2011r. pozwana złożyła oświadczenie o uznaniu swojego zadłużenia wobec Banku z tytułu umowy kredytu nr (...) co do kwoty 73.065,27 zł. Pozwana nie kwestionowała autentyczności powyższego dokumentu. Treść wystawionego przez Bank w dniu 30 stycznia 2013r. bankowego tytułu egzekucyjnego o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności potwierdza, że wymagalne zadłużenie T. C. (1) z tytułu kredytu odnawialnego nr (...) udzielonego na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w dniu 7 czerwca 2006r. na dzień wystawienia tytułu egzekucyjnego wynosi łącznie kwotę 73.760,59 zł. W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy było prowadzone z wniosku Banku postępowanie egzekucyjne, które uległo umorzeniu. Zdaniem Sądu w świetle powyższego nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanej, jakoby zawarta przez nią ugoda – przedłożona w niniejszym postępowaniu – dotyczyła zadłużenia z innego tytułu niż wskazywana przez powoda umowa kredytu odnawialnego. Sąd uznał, że przedłożone w sprawie dokumenty w stopniu wystarczającym wykazały przejście na powodowy Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny uprawnień z tytułu przedmiotowej umowy. Stanowisko Banku co do umowy przelewu zawartej z powodem wyrażające się m.in. w przekazaniu powodowi wszelkich danych i dokumentów związanych ze zobowiązaniem pozwanej wskazuje jednoznacznie na fakt, że umowa przelewu została skutecznie zawarta. Przejście uprawnień zostało wykazane poświadczoną za zgodność z oryginałem, przez ustanowionego w sprawie radcę prawnego, umową sprzedaży wymagalnych wierzytelności pieniężnych z dnia 24

marca 2014r. z załącznikiem nr 1 w którym zgodnie z § 3 pkt 1 umowy wskazano wierzytelności stanowiące przedmiot cesji. Dokumenty te jednoznacznie wykazały zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 marca 2014r. w formie pisemnej. Ponadto powód załączył wyciąg stanowiący załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności dotyczący konkretnie zadłużenia T. C. (1), którego treść konkretyzuje sprzedaną wierzytelność i jednoznacznie wskazuje, że dotyczy ona należności z tytułu wskazywanej umowy kredytu. Z treści przedmiotowego wyciągu, potwierdzonego treścią wyciągu z ksiąg rachunkowych (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w którym figuruje wymagalna wierzytelność w stosunku do dłużnika T. C. (1) wynika, że na sprzedaną wierzytelność składała się należność dochodzona w niniejszym postępowaniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeprowadzonej ocenie wiarygodności dowodów Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd pierwszej instancji za bezsporne uznał, że pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę kredytu odnawialnego nr (...) udzielonego na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym w dniu 7 czerwca 2006r. Przeprowadzone dowody wskazują, że pozwana zadłużenia swojego nie spłaciła zgodnie z powyższą umową, co skutkowało m.in. wszczęciem przez Bank postępowania egzekucyjnego w którym wierzyciel dochodził niespłaconej należności głównej wraz z odsetkami umownymi, a następnie zbyciem wierzytelności względem pozwanej na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego - powoda w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje, także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354 § 1 k.c.). W umowie kredytu z dnia 7 czerwca 2006r. pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu wraz z należnymi odsetkami i opłatami na warunkach szczegółowo określonych w tej umowie oraz nieprzekroczenia wskazanego limitu kredytowego. Powyższego zobowiązania pozwana nie wykonała, w związku z czym Bank wypowiedział przedmiotową umowę, a wypowiedzenie to zostało doręczone pozwanej, po czym po upływie terminu wypowiedzenia całe zadłużenie pozwanej z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i należnymi opłatami stało się wymagalne. Powyższe zostało wykazane za pomocą omówionych wyżej dowodów. W związku z tym powód, który nabył od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. wierzytelność z tytułu powyższej umowy, miał prawo żądać od pozwanej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W umowie kredytu z 7 czerwca 2006r. strony nie zawarły zastrzeżenia wyłączonego możliwości dokonania przelewu w oparciu o powyższy przepis. Natomiast w § 24 umowy zastrzegły, że w sprawach nieuregulowanych w umowie zastosowanie znajdują powszechnie obowiązujące przepisy prawa w tym przepisy kodeksy cywilnego. W świetle powyższego Sąd uznał, że na mocy umowy sprzedaży z dnia 24 marca 2014r. nastąpił skuteczny przelew przedmiotowej wierzytelności na powoda. W sprawie nie budził wątpliwości fakt, że pozwana została powiadomiona o przelewie wierzytelności przez (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz powoda przy czym Bank nie musiał uzyskać zgody dłużnika na przelew wierzytelności. Z dniem 13 stycznia 2009r. - ustawą z dnia 4 września 2008r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 231, poz. 1546) - uchylono przepis art. 92c ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997r. (Dz. U. z 2012r, poz.1376), który regulował obowiązek uzyskania przez bank zgody dłużnika banku, będącego stroną czynności dokonanej z bankiem, na przelew wierzytelności banku na rzecz towarzystwa funduszy inwestycyjnych tworzącego fundusz sekurytyzacyjny albo na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego. Uchylenie tego przepisu oznacza zniesienie obowiązku uzyskania zgody dłużnika banku na przelew wierzytelności banku na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że aktualnie zobowiązanie pozwanej wobec powoda wynosi 86.232,32 zł na którą to kwotę składa się należność główna w kwocie 64.432,86 zł, skapitalizowane odsetki karne w wysokości 21.799,46 zł naliczone przez wierzyciela jako odsetki umowne za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy kredytu (tj. 26 sierpnia 2011r.) do dnia poprzedzającego datę złożenia

pozwu tj. 7 kwietnia 2014r. Kwota naliczonych odsetek umownych nie przewyższała należności wynikającej z odsetek maksymalnych w rozumieniu art. 359 § 2¹ k.c. naliczonych za wskazany wyżej okres, która według kalkulatora odsetek maksymalnych ((...) Prawnej LEX) wyniosłaby 35.349,81 zł. Sąd mając powyższe na uwadze zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 86.232,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty. Powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu (8 kwietnia 2014r.) i jego żądanie, jako znajdujące oparcie w przepisach prawa, zasługiwało na uwzględnienie. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast stosownie do art. 481 § 2 k.c. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Przy czym zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Sąd pierwszej instancji orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U.2013.490) wkładając na pozwaną obowiązek zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu. Koszty procesu obejmowały uiszczoną przez powoda opłatę od pozwu w kwocie 4.312 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana T. C. (2) zaskarżając wyrok w całości i domagając się zmiany zaskarżonego wyroku lub jego uchylenia oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej zwrot kosztów postępowania.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji pozwanej w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zarzut przytoczony w apelacji, że umowa kredytu odnawialnego nr (...) zawarta w dniu 7 czerwca 2006r. została w całości przez pozwaną spłacona, co skutkować miało jej rozwiązaniem, w żaden sposób nie został wykazany. Pozwana na okoliczność spłaty całości tegoż kredytu zarówno w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji jak i w apelacji nie przedstawiła żadnego dowodu np. w postaci dowodów wpłat. Nie zaoferowała też Sądowi jakiegokolwiek dowodu celem wykazania tej okoliczności, a twierdzenie strony nie jest dowodem. Przeciwno stanowisku pozwanej, że kredyt ten został w całości spłacony przemawia wystawienie przez Bank (...) Spółkę Akcyjną w dniu 30 stycznia 2013r. bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) w którym wskazano, że na wymagalne zadłużenie w wysokości 73.760,59 zł składają się należność główna w kwocie 64.432,86 zł oraz odsetki umowne za okres od dnia 26 sierpnia 2011r. do 30 stycznia 2013r. w wysokości 9.327,73 zł (vide: k. 30, 64 akt). Gdyby pozwana w całości spłaciła ten kredyt Bank nie wszcząłby postępowania egzekucyjnego, które z wniosku Banku przeciwko pozwanej prowadzone było przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K. sygn. akt KM 2773/13 przy czym Bank pismem z dnia 18 kwietnia 2014r. wniósł o umorzenie tego postępowania. Nielogicznym byłoby, gdyby pozwana faktycznie spłaciła cały ten kredyt, złożenie przez T. C. (2) w dniu 16 września 2011r. wniosku do Banku o zawarcie umowy ugody dotyczącej wierzytelności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...), przy czym stan zadłużenia na dzień 29 sierpnia 2011r. wynosił 73.065,27 zł w tym kapitał 69.560,56 zł i odsetki. Pozwana nie wykazała, że po dniu 16 września 2011r. tj. po dacie złożenia wniosku do Banku o zawarcie ugody spłaciła ten kredyt w całości. Zarówno Bank wszczynając postępowanie egzekucyjne, a wcześniej wystawiając bankowy tytuł egzekucyjny zaprzeczył tej okoliczności, również powód zaprzeczył, żeby kredyt ten został w całości spłacony przez pozwaną. Na dzień 30 stycznia 2013r. należność główna wynosiła 64.432,86 zł, zaś na dzień 16 września 2011r. kwotę 69.560,56 zł. Domniemywać więc należy, że w okresie od 16 września 2011r. do 30 stycznia

2013r. została spłacona kwota 5.127,70 zł. Jednakże pozwana w żaden sposób nie wykazała, że pozostałe zadłużenie wraz z odsetkami wynikające z tego kredytu także zostało spłacone.

Wbrew zarzutowi przytoczonemu w apelacji powód do akt sprawy złożył wypowiedzenie w dniu 22 czerwca 2011r. przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną umowy kredytu i umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (vide: k. 71 i 159 akt). Stanowisko pozwanej dotyczące tej kwestii prezentowane w apelacji jest wewnętrznie sprzeczne, gdyż z jednej strony pozwana zarzuciła, że Bank w ogóle nie wypowiedział jej umowy kredytu (vide: str. 2 apelacji - k. 126 akt), z drugiej zaś odwołała się do pisma Banku z dnia 22 czerwca 2011r. (vide: str. 3 apelacji - k. 127 akt). W w/w piśmie Banku z dnia 22 czerwca 2011r. wskazano, że zgodnie z postanowieniami umowy kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego Bank wypowiada wymienioną umowę z powodu przekroczenia kwoty przyznanego kredytu odnawialnego (vide: k. 71 akt). Pozwana w toku całego procesu nie twierdziła, że w (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej miała zawartą jeszcze inną umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego podanego w tym piśmie. W tej sytuacji brak jest podstaw do uznania, że wypowiedzenie umowy dokonane w dniu 22 czerwca 2011r. nie dotyczyło kredytu, którego reszty należności wraz z odsetkami powód dochodzi od pozwanej w niniejszej sprawie.

Pozwana we wniosku z dnia 16 września 2011r. sama podała, że wnosi o zawarcie ugody dotyczącej wierzytelności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...), przy czym stan zadłużenia na dzień 29 sierpnia 2011r. wynosił 73.065,27 zł w tym kapitał 69.560,56 zł i odsetki (vide: k. 66 akt). Pozwana nie kwestionowała, że to ona złożyła do Banku to pismo. Nie kwestionowała także zawarcia z Bankiem umowy ugody w dniu 3 października 2011r. Okoliczność, że na egzemplarzu przedłożonym przez powoda do akt sprawy, stanowiącym załącznik do odpowiedzi na apelację zostały długopisem uczynione dodatkowe adnotacje w żaden sposób nie zmienia treści tegoż wniosku, gdyż dodatkowe adnotacje dotyczą rozliczenia karty V. C. (vide: k. 160 akt), a powód należności dotyczącej karty V. C. w tym procesie nie dochodzi. Dokonanie tych zapisków nie świadczy o sfałszowaniu dokumentu, pozwana przecież nie zaprzecza, że złożyła do Banku w dniu 16 września 2011r. wniosek o zawarcie ugody na warunkach określonych we wniosku, bez dopisków, oraz, iż na tych warunkach ugoda została zawarta. Pozwana we wniosku z dnia 16 września 2011r. uznała dług w całości, a wynoszący 73.065,27 zł o czy świadczy następujące oświadczenie zawarte w treści wniosku „...w/w dług uznaję w całości, co do zasady i wysokości, i zobowiązuję się do jego spłacenia na następujących warunkach...” (vide: k. 66 akt).

Podkreślić należy, że ugoda jako czynność prawna kształtuje z mocy prawa i w jego granicach uprawnienia i obowiązki stron. Ugoda należy do umów konsensualnych, kausalnych, w swym założeniu wzajemnych. Pozwana stosownie do ugody zawartej z Bankiem w dniu 3 października 2011r. uznała dług wysokości 73.065,27 zł wynikający z zawarcia umowy kredytu odnawialnego i zobowiązała się do spłaty kwoty 73.065,27 zł w 28 ratach płatnych w kwotach i terminach wskazanych w pkt 1 wniosku z dnia 16 września 2011r. Pozwana w toku całego postępowania także przed Sądem Apelacyjnym nawet nie twierdziła, że złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych ugody, odstąpiła od ugody. Oznacza to, że ważność ugody zawartej przez pozwaną z Bankiem w żaden sposób w niniejszej sprawie nie została podważona.

Strona powodowa na dzień wydawania wyroku przez Sąd Apelacyjny wykazała nabycie od Banku (...) Spółki Akcyjnej wierzytelności wobec pozwanej, której dotyczy spór. Do akt sprawy została złożona umowa sprzedaży wierzytelności zawarta w dniu 24 marca 2014r. pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. i powodem (vide: k. 36 - 42, 75-81 i 164-171 akt). Do odpowiedzi na apelację powód załączył załącznik nr 1 do w/w umowy w którym pod pozycją 1594 uwidoczona jest wierzytelność wobec pozwanej, którą powód zakupił od Banku (vide: k. 172 akt). Powód w dacie wydawania wyroku przez Sąd Apelacyjny wykazał więc legitymację czynną w niniejszym procesie.

Powód do pisma z dnia 12 sierpnia 2014r. załączył pismo (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z dnia 5 maja 2014r., którym zawiadomiono pozwaną, że na podstawie umowy z dnia 24 marca 2014r. dokonany został przelew wierzytelności na rzecz powoda (vide: k. 32 akt). W zawiadomieniu podano nr umowy - (...) - (...)(...), wysokość kapitału - 64.432,86 zł, wysokość odsetek - 19.321,01 zł, sumę - 83.956,60 zł (vide: k. 32 akt). Pozwana w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie kwestionowała tego dokumentu. Wysokość kapitału koresponduje z wysokością należności

głównej podanej w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...) z dnia 30 stycznia 2013r. (vide: k. 32 i 30 akt). Istniała więc możliwość zindywidualizowania wierzytelności, której dotyczy zawiadomienie Banku z dnia 5 maja 2014r. Podkreślić dodatkowo należy, że Sąd pierwszej instancji uznał, że (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie miał obowiązku zawiadomić pozwanej o dokonany przelew wierzytelności i to stanowisku Sądu w apelacji nie jest kwestionowane. Wbrew twierdzeniu pozwanej kwota dochodzona pozwem nie obejmuje zadłużenia wynikającego z posługiwania się kartą kredytową (...).

Pozwana w apelacji zarzuciła, że nie istnieje aneks do umowy z dnia 7 czerwca 2006r., którym podwyższono kwotę kredytu do 30.000 zł. Powód do odpowiedzi na apelację załączył aneks nr (...) zawarty w dniu 17 czerwca 2009r. w którym w § 1 ust. 1 wskazano, że (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z dniem 18 czerwca 2009r. podwyższa o 20.000 zł kwotę kredytu odnawialnego, zaś w ust.2 tegoż postanowienia strony ustaliły, że począwszy od dnia 18 czerwca 2009r. posiadacz rachunku tj. pozwana będzie korzystał z kredytu odnawialnego w łącznej kwocie 30.000 zł (vide: k. 158 akt). Pod tym aneksem widnieje podpis pozwanej jako posiadacza rachunku i w dalszym toku postępowania apelacyjnego T. C. (2) nie kwestionowała zawarcia w/w aneksu i jego podpisania.

Sąd pierwszej w uzasadnieniu do wyroku podał, że aktualnie zobowiązanie pozwanej wobec powoda wynosi 86.232,32 zł (vide: str. 11 uzasadnienia - k. 118 akt). Sąd pierwszej instancji dokonując oceny dowodów podał, że ze złożonego do akt sprawy wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wynika, że na pozwanej ciąży zobowiązanie wobec powoda w łącznej kwocie 86.435,05 zł (vide: str. 7-8 uzasadnienia - k. 114-115 akt).

W § 6 umowy kredytu odnawialnego nr (...) zawartej w dniu 7 czerwca 2006r. strony ustaliły, że całość lub część wykorzystanego kredytu może być spłacana w ratach miesięcznych na podstawie odrębnej dyspozycji określającej kwotę podlegającą spłacie w ratach oraz wnioskowaną liczbę rat (vide k. 25 akt). Sąd pierwszej instancji nie ustalił ani nie sugerował, że istniały warunki spłaty, których pozwana nie dotrzymała.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego to na pozwanej, w związku z wnioskiem z dnia 16 września 2011r. i zawarciem w dniu 3 października 2011r. ugody w której uznała wierzytelność wynikającą z kredytu odnawialnego na kwotę 73.065,27 zł i zobowiązała się ją spłacić w ratach, zgodnie z art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania, że wierzytelność objęta tą ugoda została spłacona lub, iż nie dotyczyła kredytu odnawialnego. Pozwana żadnej z tych okoliczności nie wykazała.

Z akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. Ś. Km 4522/13 wynika, że postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadzone jest na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 22 kwietnia 2013r. przy czym we wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego podano, że zadłużenie na dzień 26 czerwca 2013r. wynosi 41.307,05 zł. W bankowym tytule egzekucyjnym nr (...) z dnia 22 kwietnia 2013r. podano, że zadłużenie dotyczy umowy kredytu gotówkowego z dnia 27 stycznia 2010r. Nie dotyczy więc ono zadłużenia z tytułu niespłacenia kredytu odnawialnego. Z kolei z pisma zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z dnia 7 sierpnia 2013r. wynika, że egzekucję ze świadczenia emerytalnego pozwanej prowadzi Komornik sądowy w P. P. B. sygn. akt KM 1435/13 i inne (vide: k. 21 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. Ś. Km 4522/13). Z powyższego wynika, że przeciwko pozwanej toczą się różne postępowania egzekucyjne, jednakże we wszczętym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 30 stycznia 2013r., a więc dotyczącego wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem, Bank wobec sprzedawcy wierzytelności wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego (vide: akta Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K. sygn. akt KM 2773/13).

W § 14 ust. 1 umowy kredytu odnawialnego nr (...) zawartej w dniu 7 czerwca 2006r. ustalono, że wypłata z rachunku przekraczająca wolne środki powoduje naliczenie odsetek od kwoty przekraczającej wolne środki, według stopy procentowej obowiązującej w (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej (vide: k. 68 i 156 akt). W świetle tego postanowienia umowy uznać należy, że istniała możliwość dokonywania wypłat z rachunku przekraczających wolne środki.

Ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji, jako znajdujące uzasadnienie w materiale zgromadzonym w aktach sprawy, Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne, a wnioski z nich płynące aprobuje z tym zastrzeżeniem, iż

załącznik nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności w którym jest uwidoczniona pozycja 1594 został załączony do odpowiedzi na apelację. Biorąc powyższe pod rozwagę apelację pozwanej, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalono.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono stosownie do art. 102 k.p.c. nie obciążając pozwanej obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów zastępstwa procesowego. Sąd stosując art. 102 k.p.c. wziął pod uwagę sytuację majątkową i zawodową pozwanej, która utrzymuje się z emerytury w części zajętej w związku z postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przez Bank (...) S.A. Nadto pozwana jest zobowiązana do spłaty kredytu (...) zaciągniętego w Banku (...) S.A. Wysokość niespłaconych przez pozwaną kredytów, toczące się wobec niej postępowanie egzekucyjne, a także okoliczność, że emerytura jest wyłącznym źródłem utrzymania T. C. (2) zadecydowały o zastosowaniu art. 102 k.p.c. w postępowaniu odwoławczym.

SSA M. Głowacka SSA E. Fijałkowska SSA J. Geisler

--	--	--